

components capture and transmit from generation to generation cultural attitudes and stereotypes, standards and archetypes. Color perception of the world is reflected in the lexical and in particular phraseological system of language. The ability of certain colors to serve as a symbol of a certain phenomenon is related to the peculiarities of the interaction between color and human cognitive and emotional processes.

REFERENCES

1. Teliа V. N. Phraseology: semantic, pragmatic and linguacultural aspects. M.1996. – 284 p.
2. Kelly K. L., Judd D. B. Colour universal language and dictionary of names. – Washington: National Bureau of Standards, 1976. – A-vii, A-19, v, 158 p.
3. Berlin, B. & Kay, P. Basic Color Terms: their Universality and Evolution. Berkeley: University of California Press, 2008. – 325 p.

Стебляк Є. С.

3 курс, с/о «Експеримент», факультет іноземної філології
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»
Науковий керівник – канд. філол. наук, доцент Шовак О. І.

RELEVANCE OF LISTENING AS A SKILL IN THE EFL CLASSROOM

Listening as a skill is universally acknowledged as the one that is most underestimated in the practice of EFL teaching. It is also the one teachers are likely to avoid teaching especially when there is a pressure on contact hours. Moreover, due to the long-established practice teaching listening most often takes place according to the traditional comprehensive approach that is heavily rooted in teaching reading and focuses mainly on product. As a result, teaching listening is more of testing than teaching. What is more, learners find listening as one of the most difficult skills to master.

This paper is part of wider research that focuses on exploring issues connected with teaching listening using videomaterials. It aims to consider the importance of listening as a skill and outline arguments in favour of teaching it.

The **topicality** of the research into teaching listening using videomaterials is stipulated by the key role listening plays in real life interaction and the development of learners' language competence. Moreover, the ability to engage into English-medium communication is on the list of top employability skills since English is now used by millions of speakers for a number of communicative functions.

In literature in the field of EFL teaching/learning, listening is conceived to be a concept that defies a simple and clear definition [4, p. 4]. It is referred to four major language skills (reading, writing, listening and speaking) that constitute a learner's communicative competence and through which this competence is acquired. Also, it is one of the two skills (reading and listening) that are sources of language input and one of the two skills (listening and speaking) that are involved in spoken interaction. In the theory of EFL teaching, it is often referred to as "speech recognition", "speech perception", "speech understanding" and "spoken language understanding" [5].

The review of the available research into teaching/ learning listening in the EFL classroom shows that there is no exact or single definition of what listening is. The way listening is defined is determined by the approach or perspective adopted by a scholar and by the intended use of the definition (i.e. how scholars intend to apply the definition). However, it is common for scholars to define listening as an active process that involves a number of cognitive, psychological and affective operations that the listener needs to receive and respond to the message as well as to construct the meaning.

I. Nation and J. Newton view listening as the way of learning the language, pointing out that “it gives the learner information from which to build up the knowledge necessary for using the language” [6, p. 38]. Listening is considered to be a precursor to speaking, which means that it serves as foundation for the development of learners’ speaking skills.

S. Krashen et al. develops the same idea claiming that acquisition can take place only when students absorb enough comprehensible input. In particular, the scholars state that “the ability to produce language is based primarily on comprehensible input, i.e. listening comprehension and reading [7, p. 263].

Hence, most part of success in language acquisition is confided to receiving understandable input. Since listening is one of the two sources of input in a foreign language environment, the listening ability is the critical component in achieving high levels of foreign language proficiency.

A. Hasan draws attention to the place of listening among other language skills. Stating that listening creates favourable conditions for language acquisition, the scholar also emphasises that it plays a crucial role in the development of other language skills [3, p. 137]. Thus listening is a fundamental language skill, and as such it merits a critical priority among the four skill areas for language students.

Based on the review of the available research on listening as a skill, I. Andrusiak outlines the following reasons for teaching listening in the EFL classroom in the first place [1]:

- Communication relevance – J. Morley states that we can expect to listen twice as much as we speak, four times more than we read, and five times more than write [8, p. 70].
- Natural order – listening is a language modality a child is exposed to after being born. It comes first, and only after some time passes the child starts speaking. Reading and writing come much later, normally in a school setting [3]. This has important pedagogical implications for teaching which are focused below.
- Precursor to speaking – listening lays solid foundation for the development of the speaking ability. According to I. Nation and J. Newton, listening frames the early stages of language development in a person’s first language, yet oracy as much as literacy development requires ongoing attention both in first and foreign language education [6, p. 37].
- A two-way traffic – listening plays a vital role in spoken interaction. J. Field argues that learners’ needs are not confided to speaking as such but to interacting [2, p. 2]. Real-life communication is a two-way traffic. Thus the ability to communicate involves listening competence as much as speaking one.
- The way of learning a language – being part of language learning, listening provides the learner with knowledge and skills that are needed for learning after the classroom, i.e. for the life-long learning. J. Field claims that listening build up learner autonomy, in particular, the ability to continue learning when the teacher is no longer available [2, p. 3]. This is mainly to the following reason: outside the classroom, there are only two channels of input that may enable the learner to extend their knowledge of the language: the written word and the spoken word. While the first is accessed through reading, people are exposed to the spoken word through listening. Of the two, listening is more often used and proves to be more popular with people.

REFERENCES

1. Andrusiak I. Teaching Listening: Teaching Guide. In print.
2. Field J. Listening in the Language Classroom. CUP., 2010. 366 p.
3. Hasan A. Learners’ perceptions of listening comprehension problems. Language, Culture and Curriculum. 2000. Vol. 13. 137-153 p.
4. Hichem B. An Investigation on Listening Challenges facing EFL Learners. MA Thesis. Mohamed Khider University of BISKRA: Algeria, 2013. 75 p.
URL: <http://archives.univ-biskra.dz/bitstream/123456789/4746>

5. Phan B. Length in listening texts; A single determiner of difficulty for comprehension or not. *Journal of Language and Linguistic Studies*. Vol. 14. No 3. 2018. P. 336-346. URL: <https://www.jlls.org/index.php/jlls/article/view/984>
6. Nation I.S.P. and Newton J. *Teaching ESL/EFL. Listening and Speaking* Routledge, 2009. 220 p.
7. Krashen S. D., Terrell T. D., Ehrman M. E., Herzog M. A theoretical basis for teaching the receptive skills. *Foreign Language Annals*, 17(4), 1984. P. 261-275. DOI: 10.1111/J.1944-9720.1984.TB03226.X
8. Morley, J. *Academic listening comprehension instruction: Models, principles, and practice. A guide for the teaching of second language listening*. D. Mendelsonand, & J. Rubin (Eds). San Diego: Dominie Press, 1995. 151-165 p.

Строганов І. О.

група 351

Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка

Науковий керівник – канд. пед. наук, доцент Подосиннікова Г. І.

МЕТОДИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННОГО КЕЙСУ ДЛЯ НАВЧАННЯ ДИСКУСІЇ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Набуття практичних умінь і навичок ведення дискусії майбутнім вчителям англійської мови є важливою складовою професійної підготовки, а також одним із способів підвищення пізнавальної активності студентів. У методиці викладання іноземних мов відбуваються динамічні зміни, які є тригером до використання інтерактивних технологій і засобів формування міжкультурної комунікативної компетентності на різних рівнях навчання, зокрема у закладах вищої освіти.

Під інтерактивними технологіями навчання іноземних мов розуміємо сукупність прийомів роботи викладача, що відповідають особливостям інтерактивного навчання іноземних мов, за допомогою яких забезпечується досягнення на заняттях поставлених цілей навчання з найбільшою ефективністю за мінімально можливий часовий проміжок для їх досягнення [6, с. 199].

Однією із технологій, яка активно використовується під час навчання іноземних мов, і зокрема вмінь дискутувати, є електронний кейс. Розробником електронного кейсу вважається Н. Маєр та В. Ігнатенко. Беручи до уваги визначення Н. Маєр, ми трактуємо електронний кейс як комп'ютерний засіб навчання, розміщений у мережі Інтернет, який містить пакет навчально-методичних матеріалів для формування у майбутніх учителів англійської мови вмінь дискусії, забезпечує керування їхньою самостійною навчально-пізнавальною діяльністю в позааудиторних умовах з використанням засобів самоперевірки та опосередкованого контролю викладачем процесу і результату оволодіння відповідними навичками та вміннями [3, 5].

За методичною сутністю кейс-метод має багато спільного з методами проблемного навчання. Разом із тим, як зазначають дослідники кейс метод має і власні особливості, а саме: наявність проблеми, що прихована під проблемною ситуацією. Часто сам метод полягає у формуванні та всебічному аналізі проблеми; проблема в кейс-методі більш конкретна, практична на відміну від теоретичних проблем, які розглядаються у процесі проблемного навчання; кейс метод належить до інноваційних методів, хоча має тісний зв'язок із методами традиційної педагогіки, він є інтерактивним, орієнтованим на співробітництво і ділове партнерство, так як робота відбувається в групах. Він допомагає студентам формувати іншомовну професійну комунікативну компетентність інтегровано, а разом з тим розвивати цілий комплекс умінь і навичок, які є необхідними для діяльності вчителя АМ: студенти мобілізують свої загальні та спеціальні іншомовні знання, навички, вміння та спрямовують їх на вивчення, аналіз і вирішення проблем іншомовної професійної діяльності [10, с. 41]. При цьому завдання викладача – активізувати студентів на пошук різних істин і підходів і